

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 1. De Luxuria in Sacerdotum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

tia & exempla demonstrant. Quia verò varia fuerunt poenitentia
ob quæ infelicem exitum ejusmodi Sacerdotes sunt con-
ti, ideo, ut magis appareat, quàm graviter ea DEUS in-
lis puniverit, placet singula seorsim enarrare.

§. I.

De Luxuria in Sacerdotibus castigata.

I. Agmen inter hos meritò infelix Udo Episcopus
deburgenſis ducit, qui, cum ope B. Virginis & S. Mar-
Ecclesiæ Patroni scientiam inprimis, postea verò eius
piscopatam nactus fuisset, ibique vitam luxuriosam
duxisset, de nocte quondam monialem secum in lecto
hæc verba audivit: *Cessa de ludo, quia luffi* [sic] [sic]
Verum cum tertia vice audiens eandem vocem necesse
fupisset, tandem nocte quâdam à latere monialis
ctus, & ad templum, ubi Christus cum sua Matre, Ap-
& Sanctis, S. Mauritio præsertim, & illis, quorum reli-
in illo templo asservabantur, deportatus, ibidem ac-
te S. Mauritio capite plexus, & inferno adjudicatus
fufius refertur in Spec. Exempl. tit. judicium DEL. et. p.
II. In Gallia cum Presbyter quidam pellicem in-
diu habuisset, eaque mortuâ, omnino cum alia nupti-
lebrare voluisset, nequicquam à superiore deterritus,
nuptiali die, dum lectum uxori cohabitaturus ingredere
pentina morte percussus est, uti in eodem spec. v. luxuria
5. videre est.

III. Joannes Dominicus Ottonellus in libro notor-
monita circa periculofam conversationem continen-
bit, anno 1628. Parochum quendam fuisse, qui, cum
stanter concubinam aluisset, tandem gravi & perni-
morbo oppressus est; ad quem cum Notarius vocatus
stamentum faciendum hortatus fuisset, nihil aliud,
has voces: *ab ista meretrices*; expressit. Unde cum
fectâ abijisset iterum, sequenti mane ejus concubina ad
sum venit, eique cum insolito tremore narravit, se à Pa-
eho isto paulò ante mortem vocatam, & tres sellas præpar-
ad lecti spondam collocare jussam esse; quo facto cum

nonnihil ad latus secessisset, ipsum cum alijs, quos tamen non viderat, collocutum, postea ad ipsam accedentem iussisse: ibimus; eaque respondente, in villam ibimus ut salutem recuperaverimus, iterum subiecisse: Ibimus in villam, sed ad infernum. Et scias mecum tres exorcismos Demones hic confedisse, qui decretoriam damnationis sententiam denuntiârunt; quibus verbis cum turbata exisset, paulò post auditâ horrendâ vociferatione, rediisse in cubiculum, & Parochum mortuum invenisse, sulphureum-vaporem tam gravem exhalasse, ut penè exanimis fuerit prostratus.

IV. Idem Author monito 14. notâ 9. narrat, anno Domini 1639. Sacerdotem quendam nonagenarium sexaginta annorum Ecclesiam sibi commissam administrasse, tamque illite-ram fuisse, ut nec latinæ principia calleret. Hunc ego, cum adhuc primis annis curæ susceptæ concubinam carnaliter sub nomine Famulæ suscepisset, & frustra à superioribus admonitus dimittere noller, tandem in lethalem febrem incidisse, Sacrilegâque in voces contra Christum, eius Matrem erupisse, &, quotiescunque ad pœnitentiam invitatus excitabatur, ad aliam partem, ne audiret, secessasse, quousque tandem deficiente articulatâ voce, latratu horrendo incepit, & in isto latratu tres dies perseverans, defunctâ linguâ, miseram animam ad orcum transmisit.

V. Cracoviensis quidam Prælatus nobilissimo ex genere generandus, cum ad arcem quandam profectus, post cœnam apparet sumptam, remotis mensis, omnes præter concubinam, eum qua multis annis libidinem suam expleverat, ex convulsi exesse iussisset, inchoato noctis primo silentio, concubinâ ad satisfaciendum naturæ egressâ, à nonnullis tectis, nigris, proceris, & flammâ vomentibus cubiculum ingressis tam crudeliter interemptus est, ut Famuli, qui januam nullâ vi referare poterant, tandem per fenestram ascendentes, eundem diu frustra quæsitum, tandem sub lecto inftar globi convolutum, ex toto sanguinolentum, nigerrimum, informem, & abominandum, omnia ossa contracta, & unumque, lectum, & parietes recenti cruore madidos & maculatos repererint. Ex relatione Polonica anno 1642. facta

VI. Anno 1643. D. Alphonfus Mendes, Patriarchæ
 thioipiæ Congregationi de propaganda fide sequentem
 usdam Sacerdotis luxuriæ penitus immeris carat
 perferipit. In Ceila, unâ ex orientalibus Insulis, in
 cerdos hic multo tempore Concubinam suam domi
 & aliquot ex ea Filios sustulisset, in gravissimum morbum
 coniectus est; quem cum fatalem sensisset, ad vocatam
 ria cum ea negotia transegit, tandemque hæc verba
 xit: Ego nunc quidem morior, sed cave tu, ne cum
 quopiam Matrimonium ineas, nam post mortem
 cyus me expediam, & ad te revertar, sicque delictosa
 hætenus duximus, vitam porro continuabimus, quæ
 Etis paulò post infelicem animam exhalavit.

VII. Conradus Schwaigerus, cum à Religione
 superioribus, discedens, Canonicus Passavij esset factus
 aliquot annos in fœda libidine exactos, tandem in
 Gallicum incidit, qui corpus adeò fœdavit, ut ab am
 torem non ferentibus in gravi ac diuturna ægritu
 nitus desertus fuerit. Assisteat sola muliercula, quæ
 bebat concubinam, & ipsa Gallica lue correpta. Cum
 animam ageret, paulò ante mortem ea ipsum fecit
 rant, quæ nec Christianum, ne dicam Sacerdotem des

Oliverius Manaræus Soc. JESU in catalogo Apostatarum
 gionem desertam, usque adeò libidini vacabat, ut
 nitis abduci poterit; hinc quondam orto sole per
 à domo adulteræ in carceres per medias plateas opprobri
 Pastorem egerat, abreptus est; sed neque sic nisi in pecc
 fecit; hinc morbo Gallico correptus, dein turpi car
 nundinatione, mercaturâque infamis, demum ob
 dium iterum in carcerem coniectus est, è quo cum
 vitandi causa effugere, linteis è turri colligatis vel
 tis nodis miser corruens, & sicut vas figuli, con
 ctus, infelicem animam efflavit. Ibid.

